

§ 3, saaledes ændret, og § 4
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 om en ny
Paragraf
vedtoges uden Afstemning.

§ 5
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Be-
handling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov
om Udbetaling af Indlaan i Banker og Spare-
kasser.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1.)

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halvdan Hendriksen): Jeg har den Ære for det høje Folketing at forelægge Forslag til Lov om Udbetaling af Indlaan i Banker og Sparekasser, saaledes som Forslaget foreligger efter Behandling og Vedtagelse i det andet høje Ting.

Den nugældende Lov om Udbetaling af Indlaan i Banker og Sparekasser udløber med Udgangen af indeværende Maaned, og min Forgænger, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, har, efter Forhandling med Nationalbanken og med Repræsentanter for de private Banker og Sparekasser, fundet det betimeligt at forelægge et Forslag, der gaar ud paa at forlænge den nuværende Lovs Gyldighed indtil Udgangen af Marts Maaned 1941, og heri er jeg fuldkommen enig.

Den nugældende Lov tager Sigte paa at bemyndige Ministeren for Handel, Industri og Søfart til efter Samraad med Nationalbanken og med Repræsentanter for de private Banker og Sparekasser at give nærmere Forskrifter for, hvor store Beløb der pr. Uge kan fordres udbetalt paa de i Banker, Sparekasser og lignende Pengeinstitutter aabnede Konti.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Gustav Pedersen: Der er vel nogen Grund til at tro, at dette Forslag nærmest maa betragtes som en Sikkerhedsventil. Til Gengæld mener jeg ikke, saaledes som Forholdene ligger og saa usikker Fremtiden er,

at vi kan undvære en saadan Sikkerhedsventil, og derfor skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse.

Himmelstrup: Det er en Bemyndigelseslov, den højtærede Handelsminister her faar, idet Ministeren gennem den Bekendtgørelse, som skal knytte sig til selve Loven, og som skal indeholde de positive Regler paa dette Omraade, kan give Pengeinstitutterne nærmere Forskrifter. Saa vidt jeg ved, har den Bekendtgørelse, som blev udstedt umiddelbart efter den 1. September, da Loven første Gang blev gennemført, og den Bekendtgørelse, som blev udstedt efter Lovens Fornylse 1. Marts, været af nøjagtig samme Indhold. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Handelsminister, om der er nogen Grund til at formode, at de hidtidige Bestemmelser vil blive ændret, naar Loven nu igen bliver fornyet. Man maa vel nok sige, at der næppe for Tiden er nogen særlig Anledning til at gennemføre Bestemmelser som dem, der her er Tale om, og den højtærede tidligere Handelsminister gav ogsaa, da han i Begyndelsen af Maaneden forelagde Lovforslaget i Landstinget, Udtryk for, at der maaske ikke var nogen særlig Anledning til for Øjeblikket at have Lovbestemmelser paa dette Omraade, men jeg finder det naturligt, at man har Bestemmelser af denne Karakter, selv om det ikke er nødvendigt at anvende dem i Øjeblikket.

Der har været en hel Del Uvished om Grunden til, at vi allerede den 1. September i Fjor fik Lovbestemmelser paa dette Omraade. Jeg tror, at den daværende Handelsminister da fremhævede, at det var Pengeinstitutterne, som havde ønsket det. Jeg er ikke sikker paa, at det er rigtigt. Jeg tror, at man efterhaanden er naaet til den Opfattelse, at naar Bestemmelserne dengang blev saa hastigt gennemført, skyldtes det Hensynet til Seddelbanken, fordi der var lagt et overmaade stærkt Pres paa Bankens Seddelreserver de sidste Dage af August. Bekendtgørelsens Bestemmelser har imidlertid ikke været meget benyttet, men det maa erkendes, at i Dagen umiddelbart efter den 9. April var der meget stærk Trang til de Bestemmelser, der er Tale om. De kom da til Anvendelse i ret høj Grad; senere tror jeg ikke, at de er blevet benyttet. Det er mit Indtryk, at Pengeinstitutterne selv har afviklet nogenlunde alle disse Bestemmelser saadan noget som omkring 1. August i Aar. Naar der under Forhandlingerne i det andet høje Ting blev antydet af en af Ordførerne, at Bestemmelserne blev benyttet af en gan-